

Közéletünk hírei

NAGYKÖVETEK BÜCSÜLÁTOGATÁSAI
KÁDÁR JÁNOSNÁL ÉS KALLAI GYULÁNÁL

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára és Kállai Gyula, a Minisztertanács elnöke búcsulátogatáson fogadta Mihail Rosianu, a Román Szocialista Köztársaság, Szon

Csan-Rjom, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, valamint dr. Juan José Fuxa Sanz, a Kubai Köztársaság nagykövétét, akik a közeljövőben végleg elutaznak Magyarországról.

APRÓ ANTAL HAZAÉRKEZETT MOSZKVÁBÓL

Apró Antal, a Minisztertanács elnökhelyettese szombat este hazaérkezett Moszkvából a KGST végrehajtó bizottságának 23. üléséről. Fogadására a Férihegyi-re-

pülőtéren megjelent dr. Nezvál Ferenc igazságügyminiszter, Bojti János külügyminiszter-helyettes. Ott volt F. J. Tyitov, a Szovjetunió budapesti nagykövete is.

A BOLGÁR PARLAMENTI KÜLDÖTTSEG KESZTHELYEN

A hazánkban tartózkodó bolgár parlamenti küldöttség — Dancso Dimitrovnak, a nemzetgyűlés elnöksége első alelnökének vezetésével — szombaton Vass Istvánné, az országgyűlés elnöke társaságában Keszthelyre látogatott.

Az agrártudományi főiskolán Pap János, az MSZMP — Veszprém megyei bizottságának első titkára, dr. Bodogán János, a Veszprém megyei tanács vb elnöke, valamint a főiskola vezetősége fogadta a delegációt.

MAGYAR DELEGÁCIÓ UT AZOTT A BÉKE-VILÁGTANÁCS ÜLÉSÉRE

Dr. Sfk Endrének, az Országos Béketanács elnökének vezetésével szombaton öttagú delegáció utazott Genfbe, a Béke-világtanács június 13-án kezdődő ülészakára. A küldöttség tagjai: Bugár Jánosné, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtít-

kárhelyettese, Pethő Tibor, a Magyar Nemzet főmunkatársa, az Országos Béketanács alelnöke, dr. Réczai László egyetemi tanár, az Országos Béketanács alelnöke és Sebestyén Nándorné, az Országos Béketanács titkára.

ENSZ-SZEMINÁRIUM BUDAPESTEN

A magyar kormány meghívására az ENSZ június 14-27 között Budapesten regionális szemináriumot rendez az ENSZ európai tagországai és szakosított intézmé-

nyei képviselőinek részvételével. A szemináriumon „A helyi igazgatásban való részvétel, mint az emberi jogok előmozdításának eszköze” című témát vitatják meg.

Rekordtermés ígérkezik őszibarackból

Ha az időjárás továbbra is meleg és napos marad, egy hét múltán beérlik a kertekben és a nagyüzemi ültetvényekben az első korai őszibarack. Ezután a barackszedésben és felvásárlásban szeptember végéig nem lesz megállás. Annál is inkább, mert rekordtermés ígérkezik.

Kádár Sándor, a MÉK osztályvezetője és Fekete János, a MÉK főmezőgazdája elmondották, hogy az eddig mért legnagyobb őszibaracktermés csak valamivel múlta felül a 900 vagont. Most pedig már több mint 1100 vagon őszibarack várható eladását jelentették a vállalatnak a termelő gazdaságok. Ez a tavalyi termésnek közel a kétszerese.

Jó hírrel szolgálhatunk a befőzésre készülő háziasszonyoknak a sárgabaracktermésről is. Amíg tavaly mindössze 42 vagon sárgabarack jutott a megye terméséből az állami kereskedelemnek, most már eddig 250 vagon sárgabarack felvásárlására és továbbítására készült fel a MÉK. Az említett adatokból is következik, hogy várhatóan bőség lesz barackféllekből a szabadpiacokon is. A felvásárlótelepeken már felkészülten várják a gazdag termést. Előreveti árnyékát azonban az a gond, hogy számos helyen nem győzik majd a fákrol időben leszedni a termést. Ugyanis a házikertek és a háztáji gazdaságok mellett sok száz hold közös telepítésű őszibarack betakarításáról is gondoskodni kell. Új ültetvényeink zöme ugyanis az idén hozza első termését.

Napirendre tűzte: az élet

Irta: Bálint József, az MSZMP KB államgazdasági osztályának helyettes vezetője

A gazdasági mechanizmus reformjától társadalmunk ma azt várja, hogy az állami vállalatok, a szövetkezeti gazdaságok szocialista tulajdonformájából származó előnye, egész gazdaságunk lehetőségei a termelésben, a kereskedelemben és általában a gazdálkodásban még jobban kibontakozzanak. E várakozásra nemcsak a reform célkitűzései adnak okot, hanem a magyar népgazdaság kétévtizedes fejlődése is. Az elmúlt húsz esztendő minden eredménye azt jelzi, hogy a szocialista vállalatok és szövetkezetek mind érettebb és fejlettebb színvonalon tevékenykedtek. Amikor a gyárakat tulajdonába vette a munkásság, és azok élére legjobbjait, valamint a bizalmat élvező szakembereket állította, a gyárak élére nemcsak nem állt meg, hanem egyre inkább lendületet kapott, miközben nagy erővel kellett küzdeni az állami vállalatok egy részénél mutatkozó veszteség megszüntetéséért. S ha egy külföldi turista ma megkérdezi, hogy államunk miképp képes mai, s régóta emelkedő színvonalú egészségügyi szolgáltatásra, oktatásra és nyugdíjfizetésre, akkor azt mondhatjuk: döntően az állami vállalatok jövedelmeiből. A termelőszövetkezetek szocialista gazdálkodásában végbe ment fejlődés időben rövid, de a megtett út hosszú volt. Tizenöt évvel ezelőtt sokan mosolyogtak még, ha azt hallották, hogy az állami gazdaságoknak — melyek nagyrészt szétosztott földterületeken kezdtek meg működésüket — a korszerű mezőgazdasági termelés előremutató alakulatainak, bázisainak kell lenniük, és többük ma ilyen gazdaság. A szó igazi értelmében a ma élő nemzedékek szemlétára váltak a kezdetben nem egyszerű csetlő-botló termelőszövetkezetek megszilárdult és gazdaságilag is egyre erősödő gazdaságává.

A tervgazdálkodás eredményének tulajdoníthatjuk, hogy a korszerű technika számos területen központi irányítással gyorsan meghonosodott, előrevitte a termelést. A műtrágyafelhasználás például nálunk 1955—1965 között, 10 év alatt meghatszorosozódott. A hibridizálás a mezőgazdaságban a háború után kezdett bevonulni a gyakorlatba. Hazánkban hibridkukorica termesztés öt év alatt szinte a teljes vetésterületre kiterjedt. Európában Olaszország vezette be először a hibridkukorica termelést, de 10 év alatt — 1960-ig — érte el a vetésterület felét. Öt évvel ezelőtt a családok 3—4 százalékának volt, most több, mint 25 százalékának van hazai gyártmányú tv-készüléke. A lakosság birtokában levő mosógépek száma 1960-tól 1965-ig 450 ezerről több mint a kétszeresére, 1 millió 170 ezerre emelkedett.

A szocialista gazdálkodás fejlődése, a szocialista rendszer által teremtetett kedvezőbb feltételek között végzett derekas munka áll amögött, hogy a háború előtti évi 33 kg-hoz képest az egy lakosra jutó hús- és húsfogyasztás 50 kg-ra, a cukorfogyasztás 11 kg-ról 29 kg-ra emelkedett.

Eredményeink kellő értékelése és elismerése munkánk, nemzetünk önbecsülése. Ez nem kérdés és megnyugvás, de ok a bizakodásra. Azt is tudjuk, hogy az egy lakosra jutó évi hús- és húsfogyasztás Franciaországban 74 kg, Nyugat-Németországban 61 kg, Ausztriában 62 kg. Kevés még a városokban és a falvakban a lakás, s olykor még az ivóvíz sem a legesetésebb. A további előrehaladás forrását csak úgy, mint eddig, magunknak kell megteremtteni. Ezért kötelességünk keresni szüntelenül és nyughatatlannul az új módszereket, vezetési formákat, hogy gyorsan gyarapítsuk az ország gazdaságát és hatékonyabban használjuk ki valamennyi lehetőségünket. Ez az egész nemzet érdeke. A dolgozó nép szolgálatában álló pártpolitika szellemében született meg százak és ezrek gazdag tapasztalatára támaszkodva a gazdasági mechanizmus reformjának programja. A reform szükségessége abból a felismerésből származik, hogy egyrészt a társadalmi fejlődés magasabb foka és újszerű feltételei tökéletesebb gazdaságirányítási rendszert követel, másrészt jobb vállalati munkával és hatékonyabb állami irányítással az ország erőforrásai gyorsabban gyarapíthatók, illetve jobban kihasználhatók. Olyan vezetési formákról, módszerekről van szó, amelyekkel a szocialista tervgazdálkodás eredményei még jobban kibontakoznak és ezáltal a szocialista gazdasági rendszer még esélyesebb versenyképessé válik a rengeteg társadalmi ellentmondással és buktatóval terhelt kapitalista rendszernek.

Gazdasági fejlődésünknek, milyen feltételei változnak meg, amelyek sürgetik a gazdaságirányítási rendszer reformját? Említsünk közülük csupán néhányat.

A lakosság megnövekedett védelmi színvonalra lényeges és tartós változást von maga után a lakosság fogyasztásának, keresletének összetételében. Emlékezzünk, nem is olyan régen milyen bűtorvárság volt! Az utóbbi öt évben a bűtorvásárlás 40 százalékkal emelkedett. A bűtoripar fejlesztésére ezalatt 360 milliót költöttek, bővült a választék és a vevő már válogat és egyre követeli, hogy a kereskedelem is jobban válogasson, amikor az ipartól vesz. De így van ez a ruházati cikkelnél és a

műszaki áruknál is. Volt idő, amikor a rádiót úgy vették a vevők, hogy azt vették haza, ami volt. Közben azonban a lakosság rádióellátottsága szinte teljessé vált, most már a rádióvásárló igen válogatós. Ilyen körülmények között az igények gyorsabban is változnak, amihez a termelésnek, a gazdálkodásnak alkalmazkodnia kell.

A lakosság által a legutóbbi években vásárolt tartós fogyasztási cikkek több-milliárdos értéket képviselnek. A lakosság tulajdonában 371 ezer motorkerékpár (1960-ban 227 ezer), 83 ezer személygépkocsi (1960-ban 18 ezer 500 db), televízió 850 ezer darab van. Ezek karbantartása az egykori javító kisiparral már nem oldható meg, egyre inkább jól felkészült javítóhálózatot igényel. S lényegében ide sorolható sok más szolgáltatás (étkezés, ruházati tisztítás, szállítás stb.), amelyekben az igények lényegesen megnöttek, egyrészt a jövedelmek emelkedése miatt, másrészt a munkát vállaló nők számának és ezáltal a család szokásainak átalakulása következtében. Egyszerűen, a lakosság áruellátási és szolgáltatási igénye magasabb, s egyben sokrétűbb, „szélesebb” is lett. Valamikor a megkeresett pénzt általában mind elköltötték. Ma viszont jelentős rétegek nem költik el rendszeresen teljes jövedelmüket, hanem megtakarítanak belőle. A lakosság takarékbetétállománya az utóbbi öt évben megnégyszereződött, s ma már 20,4 milliárd forintot tesz ki.

A műszaki fejlődésben jelentős utat tettünk meg. Felfejlődött az ipar, s ma már ott van a technika a mezőgazdaságban, az építőiparban és a szállításban is. A falu fő szállítóeszközét, a szekeret zömében felváltotta a gépjármű, a régi fő vonórőrt, a lovat pedig a traktor helyettesíti. 1965-ben a mezőgazdaságban felhasznált kőolajipari termékek (gázolaj, benzin stb.) súlya félmillió tonna volt. Az ipar és mezőgazdaság egymásrautaltsága, vagy ahogy szak-kifejezéssel mondják, a társadalmi munkamegosztás minőségileg más fokra jutott el. Nem sok év telt el azóta, amikor tömegesebben kezdték alkalmazni a mezőgazdaságban az ipar eredetű anyagokat. 1960-ban a mezőgazdasági termeléshez felhasznált anyagokból 31 százalékot tettek ki az ipari eredetű anyagok, 1965-ben közel 50 százalékot. 1965-ben a mezőgazdaságban annyi műtrágyát használtak fel, mint az 1930—1955 években együttvéve. Mindez bonyolultabbá tette a termelési kapcsolatokat.

Más a helyzet a mezőgazdasági termékek értékesítésével is, mint régebben. Ezt nemcsak a termelés fejlődése magyará